

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 545/2018
24.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због по једног кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених, адвоката Ђорђа Здравковића и допуни захтева за заштиту законитости браниоца окривљених, адвоката Николе Динића, поднетим против правноснажних решења Основног суда у Књажевцу бК. бр. 677/13 од 29.12.2017. године и Кв бр. 18/18 од 08.02.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтев и допуна захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Ђорђа Здравковића и адвоката Николе Динића, поднети против правноснажних решења Основног суда у Књажевцу бК. бр. 677/13 од 29.12.2017. године и Кв бр. 18/18 од 08.02.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Књажевцу бК. бр. 677/13 од 29.12.2017. године обавезани су окривљени АА и ББ да оштећенима ВВ, ГГ и ДД, на име трошкова поступка солидарно плате износ од 2.121.900,00 динара и то оштећеној ВВ износ од 684.775,00 динара, оштећеној ГГ износ од 750.850,00 динара а оштећеној ДД износ од 686.275,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем ванрасправног већа Основног суда у Књажевцу Кв бр. 18/18 од 08.02.2018. године, одбијена је као неоснована жалба окривљених АА и ББ изјављена против првостепеног решења.

Против правноснажног решења Основног суда у Књажевцу 6К. бр. 677/13 од 29.12.2017. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Ђорђе Здравковић, због повреде члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, а побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Допуну захтева за заштиту законитости против правноснажних решења Основног суда у Књажевцу 6К. бр. 677/13 од 29.12.2017. године и Кв бр. 18/18 од 08.02.2018. године поднео је бранилац окривљених, адвокат Никола Динић, због повреде члана 441. став 4. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, а побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева и допуне захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно члану 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих су захтев и допуна захтева за заштиту законитости поднети, па је након оцене изнетих навода, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, адвоката Ђорђа Здравковића и допуна захтева за заштиту законитости браниоца окривљених, адвоката Николе Динића, су неосновани.

Према наводима захтева и допуне захтева за заштиту законитости суд је приликом одлучивања о висини трошкова кривичног поступка које су окривљени дужни да исплате оштећенима, погрешно применио члан 261. став 2. тачка 7) ЗКП јер је оштећенима утврдио висину трошкова поступка који по браниоцима нису били нужни а затим исте обрачунао супротно Тарифном броју 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Наиме, суд је по ставу бранилаца окривљених погрешно у трошкове које је досудио оштећенима обухватио и три одсуствовања пуномоћника оштећених из канцеларије и то три пута по осам сати, три доласка на суд на релацији Београд - Књажевац - Београд и три приступа суду и то све у току једног дана, што је потпуно неприхватљиво и нереално а поготову чињеница да је досудио и два пута одређене новчане износе за исти приступ суду, иако притом суду нису достављени докази да су оштећене заиста имале трошкове ангажовања пуномоћника, адвоката из Београда.

Истакнуте наводе захтева и допуне захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Чланом 261. став 2. тачка 7) ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају, поред осталих и награду вештаку, награду стручном саветнику, награду преводиоцу, награду тумачу, награду и нужни издатке

браниоца, нужне издатке приватног тужиоца и оштећеног као тужиоца и њихових законских заступника, као и награду и нужне издатке њихових пуномоћника.

Тарифни број 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописује да за заступање оштећеног као тужиоца и приватног тужиоца адвокату припада награда као и за одбрану окривљеног. Ставом 2. истог Тарифног броја 8. прописано је да за заступање оштећеног адвокату припада 50% награде из става 1. тог Тарифног броја, док став 3. прописује да када адвокат заступа више странака, награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50%, за другу и сваку наредну странку. У овом случају, увећан износ награде се обрачунава у односу на сваку процесну радњу понаособ, тако што се награда за заступање једне странке увећава процентом који одговара броју странака које адвокат заступа у тренутку када се процесна радња предузима.

Имајући у виду цитиране законске одредбе као и чињеницу да су се у конкретном случају, а како је то и у допуни захтева за заштиту законитости наведено, до 16.06.2016. године, када је извршено спајање поступака, водила три одвојена кривична поступка по три одвојена оптужна акта, то су неосновани наводи захтева и допуне захтева за заштиту законитости да суд није могао обавезати окривљене на накнаду трошкова поступка у стопроцентном износу за сваког оштећеног као тужиоца све до спајања тих поступака, односно до 16.06.2016. године.

Како из списка предмета произилази, па и из побијаних решења, након спајања поступака трошкови поступка утврђивани су у складу са Тарифним бројем 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, па су с тога неосновани наводи захтева за заштиту законитости да су трошкови одсуствовања пуномоћника оштећених из канцеларије обрачунати по три пута, нити је то учињено у односу на остале трошкове наведене у захтеву. Наведени трошкови обрачунати су само једном, и подељени на три дела, како се то јасно види из трошковника и побијаних решења.

С тога Врховни касациони суд оцењује неоснованим наводе захтева и допуне захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених да су правноснажна решења донета кршењем одредаба члана 261. став 1. тачка 7) ЗКП и Тарифног броја 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, односно да је у конкретном случају учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Са изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић